

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2343/2017
28.12.2017. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца Центра за социјални рад из ..., против туженог АА из ..., ради потпуног лишења родитељског права, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 207/2016 од 25.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.12.2017. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 207/2016 од 25.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П2 175/15 од 23.0.2016. године делимично је лишен родитељског права тужени у односу на мал. ББ из ..., рођеног ... године у ..., сада на хранитељском смештају због несавесног вршења права из садржине родитељског права у делу чувања, подизања, васпитања, образовања и заступања детета, те управљања и располагања имовином детета, док је одбијен део захтева да се тужени потпуно лиши родитељског права због грубог занемаривања и злоупотребљавања дужности из садржине родитељског права у делу старања, чувања, подизања, васпитања и образовања. Истом пресудом обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање мал. ББ плаћа износ од 5.000,00 динара месечно почев од 05.11.2013. године па до коначне исплате, а заостале рате да исплати одједном Министарству за рад, запошљавање и социјалну политику, Сектор за бригу о породици и социјалну заштиту из Београда. Обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова спора исплати 9.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 207/2016 од 25.04.2017. године укинута је првостепена пресуда и одлучено о тужбеном захтеву на тај начин што је потпуно лишен родитељског права тужени у односу на малолетног ББ из ..., сада на хранитељском смештају, због грубог занемаривања и злоупотребљавања

дужности из садржине родитељског права. Тужени је обавезан да на име свог дела доприноса у издржавању мал. ББ месечно плаћа 5.000,00 динара почев од 05.11.2013.године и да тужиоцу исплати трошкове поступка у износу од 15.700,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужени због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредби члана 408. Закона о парничном поступку и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. На друге повреде поступка се ревизијом конкретно не указује.

Према чињеничном стању, утврђеном на расправи пред другостепеним судом, мал. ББ је рођен ... године као друго дете из ванбрачне заједнице туженог и ВВ, преминуле 28.05.2013. године. Тужени је са мал. ББ, старим 15 дана дошао у Центар за социјални рад тражећи новац за сахрану супруге. Тужени је раније више пута смештан у прихватну станицу због стамбене необезбеђености и материјалне угрожености када је исказивао манипулативно понашање према корисницима и радницима Центра и служио се обманама и узнемиравао кориснике. Процењено је да је мал. ББ озбиљно и непосредно угрожен смрћу мајке услед неадекватног и некомпетентног понашања туженог услед чега је дете ургентно смештено у хранитељску породицу. Старија сестра малолетног ББ ГГ, рођена ... године је 08.06.2012. године такође ургентно смештена у хранитељску породицу због грубог занемаривања родитеља, а тужени је правноснажном пресудом потпуно лишен родитељског права према ћерки, због грубог занемаривања и злоупотребљавања дужности из садржине родитељског права. Према налазу и мишљењу Клиничког центра Ниш, Клинике за заштиту менталног здравља тужени не болује од душевне болести, трајне или привремене душевне поремећености или заосталог душевног развоја. Он функционише као дисоцијални поремећај личности (дг ...). Тужени показује емоционалну и социјалну незрелост, неразвијеност родитељских потреба и манулативност да оствари социјалне бенефиције кроз родитељство, изражава супротне двоструке поруке: једну понашањем, другу говором, а интерес и добробит потомства нису главни покретач његовог понашања већ остваривање сопствених интереса, што га не чини подобним да сноси родитељску одговорност и доноси одлуке везане за живот своје деце. Центар за социјални рад из ... је у свом мишљењу указао да се тужени две године не интересује за децу, да не виђа малолетног ББ и предложио је потпуно лишење родитељског права туженог у односу на сина који се налази на хранитељском смештају због грубог занемаривања и злоупотребљавања дужности из садржине родитељског права.

На утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право и то одредбе члана 81. и 255. став 1. Породичног закона потпуним лишавањем родитељског права туженог према малолетном ББ. Поступак је правилно

спроведен учешћем Центра за социјални рад из ... будући да је орган старатељства, надлежан по пребивалишту туженог тужилац у овој парници.

Према одредби члана 81. став 3. Породичног закона родитељ грубо занемарује дужности из садржине родитељског права поред осталог ако напусти дете, ако избегава да издржава дете или да одржава личне односе са дететом са којим не живи, ако неоправдано избегава да створи услове за заједнички живот са дететом које се налази у установи социјалне заштите за смештај корисника и ако на други начин занемарује дужности из садржине родитељског права.

Из утврђеног чињеничног стања произилази грубо занемаривање дужности из садржине родитељског права и то да се тужени не стара о детету које је смештено у хранитељску породицу, да га не виђа, не издржава и да је кроз родитељство покушао да оствари само социјалне бенефиције услед чега су испуњени законски услови за потпуно лишење родитељског права. Неповољан материјални статус туженог и одвојен живот детета и оца, према околностима случаја не оправдавају незаинтересованост и прекид било каквих односа туженог са сином и потпуно искључење увида туженог у његове потребе и живот у дужем периоду.

Ревизијом се неосновано и паушално указује да је тужени мотивисан, да жели да се стара о деци и да за то има капацитет, јер тужени у поступку није образложио ни доказао да је обезбедио простор и стабилне породичне услове и окружење за заједнички живот и правилан развој сина као и спремност да промени своје понашање. Стога су и по оцени Врховног касационог суда правилно оцењене све околности овог случаја и то узраст детета, разлоге са којих је дете смештено у хранитељску породицу, однос оца према детету у наредном периоду, неодржавање личних односа и напуштање детета, понашање према другом детету из исте заједнице, структуру личности туженог и његове социјално економске услове, правилно примењујући најстрожу санкцију за занемаривање дужности из садржине родитељског права, потпуним лишавањем родитељског права.

Правилно је одлучено и о издржавању детета на основу одредбе члана 81. став 1. и 4. Породичног закона.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић